

Ben Sana Mecburum Sen İmkansızlığa

– ismail-dogan · 03 Kasım 2009

Ben seni unutmak için sevmedim.

Şimdi sessizce yaşamalıyım seni.

Son kelimelerini suskunluğuna ilmekleyip " gitmeliyim, mecburum" diyorsun.

Ne diyebilirim ki haklısın. Yokluğunda da severim seni.

Sana söz sevdiğim seni sensizlikte bile seveceğim..

Bir dakika önce yürüdüğüm yollarda senin ayak izinde karşılaşma ihtimalinde sevdim seni.

Unutmadan sana bir teşekkür borçluyum bana " aşkı ve sevdayı " öğretip

yamalı kalbime bir yudum sevgini verdiği için.

Unutma ben sevgiyi hiçbir zaman haketmedim.

Ne kadar bu cümlemi sevmesen de evet hiçbir zaman bir yudum sevgiyi haketmedim.

Ellerim yine ayrılıkların cicekleri topluyor oysa o cicekler senin saclarında olmalıydı.

Neyse sevdiğim şimdi kapat üzerime yalnızlığını.

Kilit vur ağlayan sesime. Sessizliğinde nasıl yaşarım onu da bilmiyorum

Lakin bilmeni istediğim şu sen gittin diye sevda elbisesini duvarıma asıyorum

Bir gün geldiğinde yeniden sana ve sevdana giyebilmek için.

İşte bu gece yalnızlığının koynuna girip yokluğunun avuçlarında gözlerimi sana kapatıyorum

bir gün geri döndüğünde " işte geldim helalim, sadece sana geldim " deyip

yüreğimi yüreğinle öperek uyandırman için..

Yokluğuna akacak zaman.

Takvimler yokluğunu anlatacak, aynalar sessiz isyanlarımı..

Şehrimin gölgelerine güneş doğacak, karakış bile bahara gülümseyecek..

Oysa ben sensizlikte yavaş yavaş eriyeceğim.

Tıpkı güneşin avuçlarında eriyen bir kar tanesi gibi. Usulca ve derinden..

Sakin üzülme sözlerim sitem taşıyor diye. .

Üşüyen dudaklarımı sarmayacak, gözleriyle gecelerimi aydınlatmayacaksınız.

Şimdi gidiyorum.

Lakin bir gün titrek sesimi ve utangaç yüreğimi görmek istersen

bu şehrin yalnızlık sokaklarında gezinen eskicilere sor.

Küflü bedenimle , yamalı kalbimle seni bekliyor olacağım.

Herşeye inat yanımda tek dayanağım sana oLan sevgimle seni yaşıyor olacağım..

Haydi tüm ışıkları söndürüp ayrılığını giydir üzerime.

Şimdi son kez seni yazdım satırlara.

Dışarıda kararmış hava, ben yalnızlığa yürürken sen imkansızlığın içinde seni arayacağım....
Seni bana hatırlatan bu şehri,
senin bir dakika önce geçme ihtimalindeki yollarda senin ayak izlerini arayacağım.
Saatler geceyi yarıladağında eski anılarımı hatırlayıp gözyaşları içinde sesinin sıcaklığında
" aşkın " imkansızlığına ağlayacağım.

Herşeye inat seni sensizlikte bile seviyorum ηυαυη....
Şimdi dudaklarima kilit vurup son cümlemi sana hediye ediyorum
kendi doğum günümde tek armağanı olarak..

" Ben sana mecburum sen imkansızlığa...."